

Királyhelmei Szövetség

A KIRÁLYHELMECI ÉS PÓLYÁN-SZOLNOCSKAI
REFORMÁTUS GYŰLEKEZETEK LAPJA

2010/1

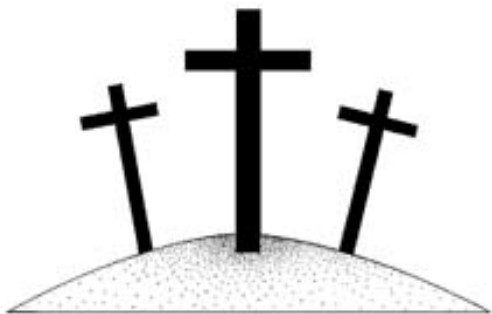
Jézus király? – Jézus király!

Az első virágvasárnapon, Jézus bevonulásakor hozsánnát kiált a sokaság, és úgy üdvözli Jézust, mint a prófécia beteljesítőjét, a várva-várt királyt, aki megszabadítja népet az idegen uralom alól. Csak öt nap telik el és a szabadtítás – bár sokan észre sem veszik, vagy nem tudatosítják – végbemegy. A királyt trónjára, a kereszt trónjára emelik. Ő mindeneket magához vonz.

Virágvasárnap, Jeruzsálembé való bevonulásával Jézus elindul a fájdalom útján, aminek több állomása van. Elfogatása után, kihallgatása közben Pilátus is megkérdezi, hogy valóban király-e? Jézust érdeklí, Pilátus honnan tudja, hogy Ő király és ezért visszakérdezi: „Magadtól mondad-e ezt, vagy mások mondták neked rólam?”

Ma, két évezred elteltével te, aki húsvétra készülsz, előzőleg virágvasárnapot ünnepelesz, hallottad másoktól, szüleidtől, szeretteidtól vagy lelkészedtől, hogy Ő király, mert biztosan hallottad. De lényeges kérdés az, hogy csupán hallottad valakitől, vagy belső meggyőződésed is ez? Akik hittel nyitogatták szemed Jézus király voltának meglátására, legyenek áldottak! De céljukat akkor érték el, ha tudod vallani: Jézus az én királyom! Ez pedig akkor történik meg, ha mint Simonnak, nekünk sem test és vér, hanem a mennyei Atya jelenti meg Szentlelke által, ki Jézus.

Hogy Jézus milyen király, azzal kapcsolatban sok félreértés volt kezdettől fogva mind máig. Már ez ötezer ember megvendéglése után királlyá akarják tenni, akik látják a jelt. De Jézus nem kért ebből a királyságból. Virágvasárnapon engedi ünnepelni magát, mint a Zakariás által megjövendölt királyt, de akik politikai hatalmat várnak tőle, csalódva tapasztalják, hogy a templomba megy és ott tanít naponként. Pilátusnak világosan megmondja: „Az én országom nem e világból való”. Országá nem földrajzi ország, nem akar fegyveres harcot. A világ fejedelme mégis újra és újra felhasználja a világ hatalmait, hogy elpusztítására törjenek, a betlehemi gyermekgyilkosságtól a Golgotáig, a római császároktól korunk diktátoraiig. Nekünk viszont jó tudni, hogy ha az Ő alattvalóink tudjuk magunkat, nem harcolhatunk világi eszközökkel. Jézus fegyvertelenül vonult be Jeruzsálembé a békés idők állapotán, számárháton. Nekünk pedig azt tanácsolja az apostol: „Erősödjétek meg az Úrban és

az Ő hatalmas erejében! Öltétek magatokra az Isten fegyverzetét.”

A világ szemében Jézus nem király. Pilátus előtt úgy áll, mint egy szerencsétlen vádlott, akit holt vádak alapján halálra ítélnék. Nincs, aki kiállna mellette, nincs, aki a segítségére siessen. Pedig mennyei seregekkel rendelkezik, de nem kéri azok beavatkozását. „Mégis király vagy te?” – kérdi Pilátus. Igen, Jézus mégis király, bár elrejtette királyi-voltát, hogy szeretete megszabadítsa a nyomorult, bűnös embert. Jézus olyan halálosan szerette az embert, hogy a keresztet is elszenvedte értünk, hogy az Isten képére teremtett, de bűnbe esett emberiség újra Isten népévé lehessen.

Soha ne támadjanak kételyeink afelől, hogy Jézus király és kövessük a mi királyunkat. Ne keserítsenek el gondok, bajok, ne kápráztasson el földi kincs, vagy hatalom, hanem maradjunk hozzá hűségesek, maradjunk Urunk szolgálatában, még akkor is, ha utunk az övéhez hasonlóan a szenvedésen és a halálon át vezet.

Kiáltunk mi is Hozzána a Királynak, engedjük, hogy végbe vigye rajtunk szabadítását azáltal, hogy meghaljunk a bűnnek és győzelme által feltámadjunk az új életre. Csak így lehet áldott húsvétünk és örömteli, boldog az életünk.

Molnár Elemér

HÚSVÉTI IMÁDSÁG ...

Dicsőség legyen neked kegyelmes Atyánk, hogy minket nemcsak földi életre hívtál, de a Jézusban halhatatlanságra is elválasztottál.

Dicsőség legyen neked, hogy Jézust, kit váltságunkra egedből adtál, a halálból feltámasztottad, s az Ő feltámadásában is bizonyossá tetted.

Dicsőség legyen neked, hogy az örök élet hitét hirdetteted közöttünk, és mint a tavaszt a természetben, úgy az örök élet reménységét minden évben megújítod a keresztyénség húsvéti ünnepében.

Uram! Hadd örvendezzünk lélekben ez ünnepnek; hadd zengjen szánkban víg ének és könyörgésnek szava! Te hívtál minket Atyánk öröme, áldott legyen szent neved örökké!

Nem csüggedünk mi többé a nyomorúságok alatt, nem reszketünk a halál félelme miatt, mert az örök élet hite felemel és megbátorít minket.

Nem kérjük, óh Uram, hogy ne bocsáss ránk az életben nyomorúságot, mert hiszen e föld csak bujdosásnak helye, idő teltével majd megszűnik a nyomorúság; csak azt kérjük, hogy az örök élet hitével enyhítsd a nyomorúságok kínjait.

Nem kérjük tőled, hogy ne lássunk soha méltatlanságot, mert hiszen az próbája erényünknek; csak azt kérjük tőled, hogy ha igazságtalanság háborgat minket, adj nekünk az örök élet hitében menedéket.

Nem kérjük tőled, hogy örökké tartó legyen e földön életünk, mert hiszen nem lehet e földi szenvedések nélkül; csak azt kérjük tőled, óh Atyánk, hogy a halál után add vissza nekünk azokat, kiket fájdalommal temettünk sírba; csak azt kérjük tőled, hogy e földi bujdosás után adj nekünk az egekben állandóság boldogságát, örök élet üdvösségét a Jézusért. Ámen.

Hadd hirdessem nevedet...

*Hadd hirdessem nevedet
atyámfiaimnak és dicsérjelek téged a
gyülekezetben.*

(Zsolt 22,23)

Az Istennek az akarata az, hogy higgyünk az Úr Jézus Krisztusban, akit Ő elküldött váltságul a mi bűneinkért, igazságul a mi megigazulásunkért, és szentségül a mi megszentelődésünkért. Hadd hirdessem nevedet...

Kicsoda ez a dicsőség királya? Az erős és hatalmas Úr, az erős és hadakozó. Ti kapok emeljétek fel fejeiteket, és emelkedjétek fel örökkévaló ajtók, hadd menjen be a dicsőség királya. Kicsoda ez a dicsőség királya? A seregek Ura ő a dicsőség királya. (Zsolt 24,7-10)

Mert nem veti meg és nem utálja meg a szegény nyomorúságát és nem rejti el az ő orcáját előle, és mikor kiált hozzá, meghallgatja. (Zsolt 22,25)

Kálvin János hivatkozik a mi kedves zsoltárversünkre, amit a gyülekezetben többször is emlegetünk, az 50. Zsoltár 15. versére: „És hívj segítségül engem a nyomorúság idején és megszabadítlak téged és te dicsőítesz engem.” Azt mondja Kálvin, hogy ebben a versben benne van az igazi imádság: először kérem Istent és segítségül hívom. Tehát könyörgés, meghallgatás és hálaadás, benne van ebben a zsoltárversben. Jellemző Kálvin igemagyarázására ez a kis példa, hogy hogyan tudta ő egy igében meglátni egyszerre mind a három dolgot. Talán eddig egyikünk sem vette észre, hogy ebben az egy igében igen tiszta tükör van: kérés, felelet, hálaadás. Mindezekre a dolgokra mindig szükségünk van, úgy kérésre, mint hálaadásra. Figyeljük meg azt, amit erről mond. Oly nagy a mi ínségünk, annyi szükség fenyeget és szorongat mindenfelől, hogy mindnyájunknak még a legszentebbeknek is elég okunk van arra, hogy folytonosan az Istenhez fohászkodjunk, esdekeljünk és elébe borulva segítségül hívjuk őt.

Fohász: Mely igen jó, az Úr Istent dicsérni, Felségednek én Uram énekelni, Szent nevedet dicsérvén magasztalni, És mindenütt e világon hirdetni. Ámen.

(225. dicséret 1. vers)

Bányácsi Béla

Egyetemes imahét Királyhelmeceen

Immár ötödik éve, hogy a mindenkori újesztendő januárjában Királyhelmeceen az ökumenikus imahéten részt veszünk a református, római katolikus, görög katolikus egyházak templomaiban az istentiszteleteken.

Esténként siettünk a harangok hívó szavára, hogy együtt énekeljük, a mi Urunkat és az Ő Szent Fiát, Jézus Krisztust dicsőítő énekeket. Közös imában

fohászzkodunk a világ keresztyénségének egységéért, hitünk erősítéséért az Úrban.

A lelkészek az igehirdetések alapigéjét Lukács evangéliumából olvasták fel: „Mit keresitek a holtak között az élő? Nincs itt, hanem feltámadott...” S, hogy miről szóltak az igehirdetések? Íme néhány mondatban: A feltámadott Jézus Krisztusba vetett hitünk az, amely reményt kínál az örök életre. Ő az igazság és az élet, a betegek gyógyítója, a halottak feltámasztója. Emberként született a világra, de Ő lett a világ megváltója. Hirdetjük az Ő dicsőségét, reményünk csak Ő benn vetjük, aki az elesett embert felemeli, ha fohászodik az Úrban. Mikor a reményt keressük, Krisztussal találkozunk, legyünk fogékonyak az Ige hallására, befogadására és megtartására, mely testté lett és lakozik miközöttünk. Őt mindig megszólíthatjuk, beszélgethetünk vele imádságainkban, és akkor sohasem leszünk egyedül. Ő ad nekünk reménységet. Nyissuk ki az ajtónkat, hogy betérjen hozzánk és lakozzék a mi szívünkben, akkor üdvösség lesz otthonunkban. Életet merítünk Isten szavaiból, Ő a mi orvosunk, legyen iránytűnk az élet nehéz, göröngyös útjain. Ha jön a megpróbáltatás, kulcsoljuk imára kezünket, hozzá fohászkodjunk, hitünkben így erősödünk meg.

Imánkkal az Úrhoz fordultunk a haiti földrengés sújtotta nép szenvedőinek, árváinak gyógyításáért, vigasztalásért. Ismerjük a Szentírás üzenetét, hogy ahol három ember együtt van, és az Úrról tesz bizonyosságot, Ő ott jelen van. Mi pedig megtöltöttük templomainkat, hogy együtt legyünk Ővele, és kérjük áldását életünkre ekképpen: Uram, ki megáldod a Téged áldókat és megszenteled a Benned bízókat, üdvözítsd népedet és áldd meg örökségedet, egyházad teljességét őrizd meg. Szenteld meg azokat, kik házad ékességét szeretik. Te viszont dicsőítsd meg őket isteni erőddel, és ne hagyd el minket, kik benned bízunk. Ajándékozz békességet a Te világodnak, egyházaidnak, papjaidnak és minden népednek. Téged dicsőítünk, imádunk s Neked hálát adunk, Atya, Fiú, és Szentlélek, most és mindenkor s örökkön örökké. Ámen.”

Áldást és békességet kérünk a Földünk minden népének.

Szerdi Matild

Az ablak...

Két, súlyosan beteg ember feküdt ugyanazon kórteremben. Egyikük minden nap délután felült az ágyban egy órásckára, hogy ezzel megmozgassa a szervezetét. Az ágya a kórterem egyetlen ablakához közelebbi volt. A másik beteg ember egész nap csak feküdt az ágyában, a plafont bámulva. Beszélgettek a családról, feleségről, gyerekekről, a katonakorukról, a nyaralásaikról, ahogy az szokásos ilyen helyzetben.

Az az ember, aki az ablaknál feküdt, minden délután, amikor felült, azzal töltötte az időt, hogy elkezdte közvetíteni a másinak, mit lát az ablakon át a kinti világból. A másik ágyon fekvő embert egy idő után szinte csak ezek a színes beszámolók tartották életben, már alig várta őket, ez volt minden változatosság az életében. Az ablak egy kellemes, tavacskával díszített parkra nézett. Vadkacsák és hattyúk úszkáltak a tavon, és gyerekek játszottak távirányítós játékhajóikkal rajta. Szerelmespárok üldögéltek a színes virágágyások mellett órákig, egymásba felejtkezve. Miközben az ablak melletti beteg kimerítő részletességgel írta le a kinti világot, a másik, folyton fekvő behunyta a szemét és maga elé képzelte a látványt. Egy meleg délutánon az ablak melletti ember egy, a parkon átvonuló karneváli menetéről beszélt. Bár a folyton fekvő ember nem hallotta a zenészeket, maga elé képzelte őket a másik érzéketes leírása alapján.

A napok és hetek teltek. Egy reggel a betegeket fürdetni készülő nővér az ablak melletti embert élettelenül találta az ágyában, mert az éjjel csendben elaludt örökre. Elszomorodva hívta a személyzetet, hogy kivigyék az elhunytat. Amint alkalom kínálkozott rá, a korábban a belső ágyon fekvő beteg kérte, hogy a másik ágyban fekhessen. A nővér szívesen segített, kényelembe helyezve őt azon az ágyon, majd magára hagyta. Lassan, fájdalomtól gyötörve az ablak felé fordult az ember, és megdöbbenve látta: az ablak egy tűzfalra néz. Megkérdezte a nővért, mi történhetett az eltávozott szobatárssal, hogy olyan szépnek festette le az ablakon túli világot. A nővér elárulta, hogy az az ember vak volt, nem láthatta a falat sem. Valószínűleg csak bátorítani akarta Önt! - mondta a férfinak. Tanulság: igazi boldogság boldogabbá tenni másokat, nem törődve saját helyzetünkkel. Bajainkat megosztva csökkenthetjük őket, de ha derünket és boldogságunkat osztjuk meg másokkal, megsokszorozzuk azt. Ha gazdagnak szeretnéd érezni magad, számold össze azokat a dolgokat az életedben, melyeket nem vehetsz meg semmi pénzért. Minden nap ajándék az Úrtól, így becsüld meg a napjaidat, melyek száma - bármilyen sok is jusson - véges.

Az egyházfenntartói járulékról

Az egyházfenntartói járulék fogalma az utóbbi időben egyre többet hangoztatott, s lassan a felvidéki reformátusok köztudatába is bevesződő szókapcsolat, ami nem más, mint az az összeg, amit a gyülekezetek presbitériuma egy évre meghatároz egy-egy református egyháztag utáni befizetés mértékének. Van, akinek gondja van a sokszor – megjegyzem helytelenül – egyházadóként emlegetett járulékot befizetni, s van aki akkor szembesül ezzel a kötelezettségével, amikor a Lelkeszi Hivatalban temetést, keresztelőt, vagy éppen házasságkötést jön bejelenteni. Szükséges ez? Kell ez? Ki szablya meg? Lehet kötelezni valakit? Mi történik, ha nem fizetem? S amit befizetek hová kerül, mire fordítódik? Sok-sok kérdés, melyek nem csak az egyháztól távol élő, s ennél fogva magukat igazolni akaró személyeknek jut eszébe megkérdezni, de sok esetben talán még a templomos gyülekezeti tagok is hasonló kérdéseket fogalmaznak meg magukban.

Gyülekezetünkben 2002 óta van egyházfenntartói járulék, ill. ettől fogva újra van, mivel az egyház fenntartására fordítandó illeték fizetése a háború előtti időben bevett gyakorlat volt. Sőt azt kell mondanunk, hogy ez nem modern kori találmány, hiszen bibliai alapokra épül, mivel a fogság után, a királyság megszűnésével a tized fizetése mellett az ún. templomadót is bevezették, mely a jeruzsálemi templom fenntartását szolgálta. A gyülekezetünkben kilenc éve bevezetett járulék hét éven keresztül változatlan maradt, de talán az akkori ötven koronás, szinte szimbolikusan tekinthető járuléki összeg nagyságából sejteni lehet, hogy a tényleges célját nem szolgálta, mivel csak az e célra, azaz egyházfenntartására befolyt összegből lehetetlen az egyházat fenntartani. Kicsit fura ezt így leírni, mivel hitünk szerint tudjuk, hogy nem mi, egyháztagok tartjuk meg az egyházat, hanem a mindenség Ura, ugyanakkor Krisztus világban lévő láthatatlan egyházának látható épületeiről, azok kiadásairól, az infrastrukturális feltételek biztosításáról nekünk, híveknek kell gondoskodnunk. S hogy mindez mit is takar? Leginkább a közüzemi költségekre, a javításokra, felújításokra, esetleges építésekre, valamint a járulékos kiadásokra (pl. hivatalvezetés, épületek biztosítása) fordítandó összeget. Isten kegyelméből az elmúlt években elvégzett munkálatokat látva talán minden olvasó egyetérthet azzal a megállapítással, hogy mindezeket, pusztán egyházfenntartói járulékból, nem lehetett volna elvégezni. Azonban a templomba járóknak az Isten dicsőségére szánt adakozása, perselypénze, s nem utolsó sorban az elnyert pályázatok összege, nagyban hozzásegítette gyülekezetünket az építéshez, a folyamatos felújításokhoz. Ugyanakkor - írhatom talán -, hogy az lenne az egészséges, hogy ha pusztán az egyházfenntartói járulékból működhetne a gyülekezetünk, vagyis fenn lehetne tartani egyházközségünk épületeit, el lehetne végezni a kisebb javításokat, s az adakozás arra fordítódna, amire Kis Káténk szerint való, vagyis, hogy Isten országa terjedjen a földön az Ige hirdetése és a keresztyén szeretet munkái által.

Az egyházadó mértékét, a fenti indokoktól vezérelve már az elmúlt évben megemelte a presbitérium 3,- Euróra. A Közalapról szóló törvény, mely ez évben lépett hatályba, presbitériumunk részéről is megkívánta az újabb emelést, ugyanis ez új törvény értelmében minden gyülekezetnek, minden választó egyháztagja után ebben az évben 2,50 Eurót be kell fizetnie egy közös alapra. Ez a befizetendő összeg minden évben egy meghatározott összeggel növekedni fog. Az így befolyt összeg nagy része, törvény általi szabályozás

kereteiben, építkezési és egyházépítő támogatásként visszakérül a gyülekezetekhez. Vagyis tulajdonképpen bibliás alapon egymás terhet próbáljuk hordozni az által, hogy a befizetéssel hozzájárulunk a szükségben lévő gyülekezetek építkezési és missziós tevékenységéhez. Ez azt jelenti, hogy a befizetett egyházfenntartói járulék összegének közel a fele tovább van küldve gyülekezetünkől, így az azt befizető gyülekezeti tagok – mégha sok esetben nem is tudnak róla – másokat támogatnak. Arról, hogy milyen célokra lett az említett közalapi keretből támogatás adva, hogy egyházunk melyik gyülekezetei lettek támogatva a kuratórium döntésének elfogadása után a Kálvinista Szemlében lehet minden évben olvasni. Ismételten hangsúlyoznom kell, hogy az egyházat és a gyülekezeteket nem ember tartja meg, hanem az Isten; ugyanakkor Urunknak úgy tetszik, hogy az Ő földi egyházának a működését, szolgálatát áldozatkész hívek tartsák fenn, vagyis, hogy a földi, látható egyház abból működjön, tevékenységét abból finanszírozza, amit mi, Isten iránti hálából, felajánlunk erre a szolgálatra, ismervé az ige szavait: „Mid van, amit nem kaptál volna?”. /1Kor4,7/ Ez így volt eddig is, s a hálás életű gyülekezeti tagoknak köszönhetően voltak a múltban iskoláink, voltak és vannak templomaink, gyülekezeteink, s így lesznek élő közösségeink. Azonban mindehhez csupán az első lépés, mondhatni, hogy az alaplépés az egyházfenntartói járulék odaszánása, mivel a jelenlegi havi 50 centünk mellett az időnket, a szívünket, a lelkünket is fel kell ajánlani az Úrnak, mert meggyőződésem, hogy az sokkal kedvesebb Ő előtte. Legyen fontos a számunkra az anyagiak mellett imádságban is hordozni közösségeinket, és imádságban mindenkor az Úr elé vinni gyülekezetünket, tudva azt, hogy mindenünk az Ővé, s Ő az, aki megtarthatja és Szentlelke által élővé teheti közösségeinket, hogy gyülekezeti tagoknak, az Isten iránti hálájából fakadó adakozása immár ne pusztán kövekre, építkezési anyagokra fordítódjék, hanem emberekre, életekre, lelkek mentésére, közösségünk Krisztusnak tetsző szolgálatára.

Molnár István

Ravasz László gondolata JÉZUS haláláról

Jézus halála csak földi képében halál: isteni képében az élet ősméhe és az örökkévalóság csúcspontja. Mikor mi még csak a nagypénteket láttuk, Isten már akkor a húsvétot látta, s csak azért mutatta nekünk előbb az árnyékot, hogy előkészítsen a fényre.

- ÜNNEPI ALKALMAINK -

Március 28. - Virágvasárnap

9:30 - Pólyán

10:30 - Királyhelmece

13:45 - Szolnocska

15:00 - Királyhelmece,

Március 29. - Bűnbánati istentisztelet

18:00 - Királyhelmece

Március 30. - Bűnbánati istentisztelet

18:00 - Királyhelmece

Március 31. - Bűnbánati istentisztelet

18:00 - Királyhelmece

Április 1. - Bűnbánati istentisztelet

18:00 - Királyhelmece

Április 2. - Nagypéntek

9:30 - Pólyán

10:30 - Királyhelmece

14:00 - Szolnocska /úrvacsoraosztással/

15:00 - Királyhelmece

Április 3. - Bűnbánati istentisztelet

18:00 - Királyhelmece

Április 4. - Húsvét I. napja

9:00 - Pólyán, úrvacsoraosztással

10:30 - Királyhelmece, úrvacsoraosztással

14:00 - Pólyán /legátus szolgá/

15:00 - Királyhelmece /legátus szolgá/

Április 5. - Húsvét II. napja

10:30 - Királyhelmece /legátus szolgá/

11:30 - Pólyán / legátus szolgá/

13:45 - Szolnocska /legátus szolgá/

15:00 - Királyhelmece /legátus szolgá/

A betegek és idősek részére háznál is

kiszolgáljuk az úrvacsorát

/nagypénteken 11:30-tól/.

Az úrvacsorával élni kívánók igényüket
jelezzék a Lelkészi Hivatalban.

Ünnepi legátusként Molnár Viktor, másodéves
komáromi teológus szolgá gyülekezeteinkben.

Elédbe ma zászlók lobognak

Elédbe ma zászlók lobognak
Ó áldott menyeei követ.
A szívek mind feléd dobognak
És megszólalnak a kövek.
Hódolva jó a nép
És úgy nyújtja feléd
Aranykoronád.
Az örömjajt hallo, d,
Te mégis azt vallo: d,
Csak Istent imádd!

Atyád utjáról el nem térít
Ez a kísértő sokaság.
Hozsánnáival meg nem szédít
Virágít szórja bár reád.
E nép nem barátod,
Már előre látod
Töviskoronád,
Elborul szent arcod,
Megkezded nagy harcod...
Nem kell a virág.

Nem hintek hát eléd virágot:
A szívemet hozom neked,
Mélysegeit hitéd Te látod:
Látásodért miként eped.
Uram, maradj velem,
Ne győzzön lelkemen
A világ soha,
Mint a habot: feléd
Hajtsa mind közelébb
Annak ostroma.

Királyhelmecei Szövevények

A királyhelmecei és a pólyán-szolnocska református gyülekezetek lapja.

E szám a Koinonia n. f. támogatásával jelent meg.

A Lelkészi Hivatal címe: Templom sor 13, 077 01 Királyhelmece

Tel.: 056/ 63 219 72

E-mail: info@refkoinonia.sk

<http://www.refkoinonia.sk>

Kéziratokat, javaslatokat szeretettel várunk, a szerkesztés jogát fenntartjuk!